

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1338/08
26.03.2008. година
Београд**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Управе за привреду, одрживи развој и заштиту животне средине Града Ниша, Уп. бр. 501-318/2007-05 од 16.1.2008. године, у предмету заштита животне средине, након одржане нејавне седнице већа на дан 26.3.2008. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Врховни суд Србије се оглашава стварно ненадлежним за решавање ове управне ствари и предмет уступа на надлежност Окружном суду у Нишу као стварно и месно надлежном.

Образложење

Тужилац је дана 21.2.2008. године поднео тужбу овом суду против Управе за привреду, одрживи развој и заштиту животне средине града Ниша, Уп. бр. 501-318/2007-05 од 16.1.2008. године, којим је у ставу један дата сагласност на Студију о процени утицаја затеченог стања на животну средину Проекта "___", а који је лоциран на к.п. бр. 221/2, КО ЊИЋ, Ул. ___, општина ЊИЋ, носиоца пројекта, Ортачке радње за промет робе на велико и мало "ББ", општина ___, која је израђена у свему према одредбама Закона о процени утицаја на животну средину и другим прописима. Ставом два одређено је, да је носилац пројекта дужан да спроведе мере заштите животне средине предвиђене поглављем 8 ("Мере за спречавање, смањење и отклањање значајних штетних утицаја") Студије о процени утицаја из тачке 1. овог решења. Ставом три одређено је да је носилац пројекта дужан да обезбеди спровођење програма праћења утицаја на животну средину предвиђеног поглављем 9. ("Програм праћења утицаја на животну средину"), Студије о процени утицаја из тачке 1. овог решења.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, Врховни суд Србије је нашао да није надлежан за поступање у овој управној ствари, већ Окружни суд у Нишу.

Према одредби чл. 17. ст. 1. тач. 1. под з) Закона о судовима ("Службени гласник РС", бр. 46/91... 71/92), а у вези чл. 84. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 63/01... 29/04) прописано је да је Врховни суд надлежан да одлучује о законитости коначних управних аката републичког органа, ако законом није другачије одређено, а одредбом чл. 14. ст. 1. тач. 8. истог Закона, прописано је да је Окружни суд, између осталог надлежан да одлучује о законитости коначних управних акта за које није надлежан други суд.

Како је тужба у управном спору поднета против решења Управе за привреду, одрживи развој и заштиту животне средине града Ниша, која није републички орган, а у овој управној ствари законом није изричito предвиђена надлежност Врховног суда Србије, то је за решавање ове управне ствари стварно и месно надлежан Окружни суд у Нишу.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу одредбе чл. 59. Закона о управним споровима и сходном применом чл. 15. и 17. Закона о парничном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 26.3.2008. године, У. 1338/08

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

JK